Dosarul nr. 4-301/2023
4-23124401-09-4-28082023

HOTĂRÎRE
ÎN NUMELE LEGII

21 septembrie 2023 or. Sângerei

Judecătoria Bălți (sediul Sîngerei)
Având în componență:
Președintele ședinței, Judecător: Clevada Adrian,
Grefier: Uzun Maria

A judecat în ședință publică cauza contravențională în privința lui:

Cărăuș Viorica *** născută la ***** IDNP *****, domiciliată în r. *****

în comiterea contravențiilor prevăzute de art. 318 alin. (1), 319 alin. (1) Cod contravențional,

Cauza s-a aflat pe rolul instanței de la 28 august 2023 până la 21 septembrie 2023.

instanța de judecată,

A C O N S T A T A T :

La 28 februarie 2023 prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 180-72r/2023, agentul constatator executorul judecătoresc Marcel Mușet a constatat comiterea de către Cărăuș Viorica a contravențiilor prevăzute de art. 318 alin. (1) și 319 alin. (1) Cod contravențional în circumstanțele ce urmează.

În sarcina contravenientului Cărăuș Viorica *****a fost reținut de organul de constatare că, aceasta având calitate de debitor, la 28 februarie 2023 a fost obligat de a se prezenta la oficiul executorului judecătoresc și de a executa documentul executoriu nr. 2-306/16 din 18.04.2016 emis de Judecătoria Sîngerei privind încasarea de la Cărăuș Viorica în beneficiul Smîntînă Raisa datoria în sumă de 8581 euro.

Astfel, în procedură de executare a executorului judecătoresc Mușet Marcel se află spre executare documentul executoriu 2-306/2016 emis Judecătoria Sângerei la 18.04.2016 privind încasarea de la Cărăuș Viorica în beneficiul Smîntînă Raisa datoria în sumă de 8581 euro.

În cadrul procedurii de executare, în adresa contravenientei au fost expediate actele procedurale prin care i-a fost adus la cunoștință despre procedura de executare, precum și despre obligația acestuia de a executa documentul executoriu.

Până la data întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, Cărăuș Viorica nu a întreprins careva măsuri de executare a documentului executoriu și ignoră cerințele executorului judecătoresc Marcel Mușet.

Astfel, executorul a constatat în acțiunile contravenientului Cărăuș Viorica elementele constitutive ale contravențiilor prevăzute de art. 318 alin. (1) și 319 alin. (1) Cod contravențional, adică neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată (art. 318 alin. (1) Cod contravențional) și acțiunile sau inacțiunile persoanei, care fără motive întemeiate, nu îndeplinesc cerințele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau împiedică executarea documentului executoriu (art. 319 alin. (1) Cod contravențional).

Organul constatator fiind reprezentat de executorul judecătoresc Marcel Mușet, fiind legal

citat, în ședința de judecată nu s-a prezentat.

În temeiul art. 455 alin. (2) Cod contravențional care stipulează că, deşi prezenţa agentului constatator la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale este obligatorie, absenţa agentului constatator citat în conformitate cu legislaţia, fără motiv întemeiat şi fără înştiinţarea prealabilă a instanţei, nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale. Astfel, instanța de judecată a dispus examinarea acesteia în lipsa agentului constatator.

Contravenienta Cărăuș Viorica în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, deși în adresa contravenientei cunoscută de instanță a fost expediată citație cu aviz de recepție, care a fost recepționată la 01.09.2023.

În temeiul art. 455 alin. (3) Cod contravențional care prevede că, neprezentarea în şedinţă a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive întemeiate nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale, instanța de judecată considerând citarea legală a contravenientei a dispus examinarea cauzei în lipsa acesteia.

Cercetând materialele cauzei, verificând legalitatea şi temeinicia procesului-verbal, instanţa de judecată urmează să constate dacă contravenientul a comis fapta care i se încriminează, dacă fapta constituie o contravenţie, dacă contravenţia a fost constată de o autoritate abilitată cu acest drept, dacă s-a respectat procedura de constatare a contravenţiei, dacă a fost aplicată sancţiunea corect şi dacă contravenientul intenţionat s-a eschivat de la executarea pedepsei.

Potrivit art. 421 Cod Contravenţional, executorul judecătoresc este în drept să constate contravenții prevăzute la art. 318, 319 Cod contravențional și să încheie procese-verbale doar în circumscripţia camerei teritoriale a executorilor judecătorești în care îşi are sediul biroul său.

Studiind procesul-verbal cu privire la contravenție și materialele din dosarul contravențional prezentat, instanța de judecată reține următoarele.

În ședința de judecată instanța a constatat că, executorul judecătoresc Marcel Mușet a primit spre executare la 25.05.2016 hotărârea judecătoriei Sângerei nr. 2-306/16 din 18.04.2016, privind încasarea de la Cărăuș Viorica în beneficiul Smîntînă Raisa datoria în sumă de 8581 euro.

Drept, urmare, prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 180-72r/2023 din 28.02.2023 acțiunile lui Cărăuș Viorica a fost calificate în baza art. 318 alin. (1) și art. 319, alin.(1) Cod contravențional.

Cu întâietate, instanța reține că, pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului verbal cu privire la contravenţie.

Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanţa constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate, iar procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional.

În urma studiului materialelor cauzei contravenţionale în sensul constatării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, instanţa de judecată ajunge la ferma convingere că învinuirea înaintată este una pur formală şi bazată pe presupuneri pe ambele capete de acuzare.

Cu referire la învinuirea adusă în baza art. 318 alin. (1) Cod contravențional instanța de judecată stabilește următoarele.

La examinarea cauzei contravenționale, instanţa de judecată va ţine cont de rigorile art. 458 din Codul contravențional, care indică că examinând cauza contravenţională, instanţa de

judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Norma art. 10 din Codul contravențional, specifică că, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Conform art. 375 din Codul contravențional: alin. (1) Persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Alin. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Alin. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional".

Reieșind din normele vizate, dar şi analizând circumstanțele cauzei contravenţionale, instanța de judecată remarcă faptul că agentul constatator, executorul judecătoresc Marcel Mușet nu a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare.

Potrivit materialelor cauzei contravenţionale, se atestă că, executorul judecătoresc la data de 25.05.2016 a intentat procedura de executare.

La stabilirea existenței sau inexistenței faptei contravenționale, instanța de judecată reține că, în sensul art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, obiectul juridic nemijlocit al contravenției vizate îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfăşurare a activităţii de serviciu a organelor administrației publice, organelor de drept şi a altor organe de stat, iar obiectul juridic special îl constituie relațiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării sau eschivării de la executare a hotărârii de judecată.

Latura obiectivă a contravenţiei se realizează prin acţiune sau inacţiune. Acțiunea se manifestă prin împotrivirea persoanei obligate să execute hotărârea judecătorească care se exprimă oral sau în scris, iar inacţiunea persoanei poate fi exprimată prin neîntreprinderea acţiunilor necesare pentru executarea hotărârii judecătoreşti, considerând că hotărârea nu este corectă, legală etc.

Latura subiectivă a contravenției imputate se realizează prin intenție directă, astfel ca făptuitorul să conștientizeze că prin acțiunile sau inacțiunile sale nu execută intenţionat sau se eschivează de la îndeplinirea hotărârii instanţei de judecată şi doreşte acest rezultat. Motivele neexecutării intenţionate nu influenţează la încadrarea faptei.

Prin prisma stabilirii existenței sau inexistenței laturii subiective a contravenției, instanța de judecată reține că, răspunderea contravențională în temeiul art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, pentru neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executare a hotărîrii instanței de judecată, trebuie să fie condiționată de îndeplinirea anumitor proceduri cu privire la executarea acestei hotărâri.

În acest sens, după ce hotărârea judecătorească rămâne definitivă sau în cazul executării

imediate a acesteia, urmează a fi intentată procedura de executare a hotărârii.

În cazul de față, instanța de judecată evidențiază că, la materialele cauzei, în susținerea învinuirii, nu există nici o probă care ar confirma îndeplinirea unor proceduri concrete privind executarea hotărârii și rezultatele acestor acțiuni care să ateste că persoana ar dispune de careva mijloace financiare sau bunuri, însă refuză sau se eschivează de la achitarea datoriei, pentru ca, subsidiar, în baza acestora, instanța să poată stabili intenția făptuitorului Cărăuș Viorica de comitere a contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravențional. Or, atât potrivit circumstanțelor faptice stabilite de către executorul judecătoresc Marcel Mușet în procesul-verbal cu privire la contravenție, cât și potrivit înscrisurilor anexate în scopul probării învinuirii, se poate deduce doar circumstanța existenței unei datorii în sumă de 8581 euro, dar în nici un caz nu poate fi constatată intenția eschivării sau neexecutării intenționate, pentru dovedirea căreia, executorul judecătoresc urma în mod obligatoriu să prezinte probe relevante cu referire la posibilitatea debitorului de a achita datoria la care a fost obligat prin hotărârea instanței de judecată.

Instanța reține ca fiind elocvente speței prevederile art. 23 alin. (1) din Codul de executare, potrivit cărora, în cazul în care acţiunile (inacţiunile) cu elemente ale contravenţiei ale persoanelor care, fără motive justificative, nu îndeplinesc cerinţele executorului judecătoresc sau împiedică executarea documentului executoriu, executorul judecătoresc întocmește un proces-verbal cu privire la contravenţie, pe care îl înaintează spre examinare instanţei de judecată. În cazul în care aceste acţiuni conţin elemente ale infracţiunii, executorul judecătoresc expediază materialele organelor de urmărire penală.

La acest aspect, instanța de judecată va face trimitere la Decizia Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 320 alin. (2) din Codul penal (neexecutarea hotărârii instanței de judecată), care în pct. 28 a menționat că, ”practica judiciară demonstrează că, atunci când persoana este învinuită de neexecutarea unei hotărâri judecătorești, ***<u>trebuie probate posibilitatea reală a persoanei de a executa hotărârea în discuție</u>***”.

Așa fiind, pentru ca să poată fi constatată intenția directă a persoanei privind neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată, prioritar, trebuie să fie constatată posibilitatea reală de a executa această hotărâre, și, pe cale de consecință, împotrivirea, cu rea-voință, a persoanei, de a purcede la executare.

La caz, instanța de judecată reiterează că, de către executorul judecătoresc nu a fost stabilit faptul deținerii de către debitor, cu drept de proprietate, a cărorva bunuri, dar și a mijloacelor financiare, agentul constatator urmând să întreprindă și alte măsuri care să confirme ipoteza sa precum că debitorul Cărăuș Viorica ar dispune de careva surse de stingere a datoriei acumulate la caz, și cu toate astea s-ar eschiva de la executarea obligațiunilor sale în temeiul unei hotărâri judecătorești.

Într-o altă ordine de idei, instanța de judecată stabilește lipsa la materialele cauzei a vreunui înscris care ar confirma posibilitatea reală a lui Cărăuș Viorica de a executa hotărârea instanței de judecată.

Prin urmare, în cadrul procesului contravențional, agentul constatator nu a anexat nici o probă care ar confirma că făptuitorul a avut careva bunuri, dar intenționat le-a înstrăinat sau are bunuri care îi aparțin, dar nu sunt înregistrate pe numele lui, sau că acesta ar deține careva venituri, însă intenționat nu achită datoria, ceea ce ar demonstra posibilitatea reală de a executa această hotărâre, și, pe cale de consecință, împotrivirea, cu rea-voință, a debitorului Cărăuș Viorica, de a purcede la executarea hotărârii instanței de judecată.

Instanța elucidează că, este cert că hotărârile și sentințele judecătoreşti au caracter

obligatoriu, iar dreptul la un tribunal garantat de articolul 6 alin. 1 din Convenţie ar fi iluzoriu, dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă şi obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părţi, însă în cazul de față, executorul judecătoresc nu a întreprins suficiente măsuri în sensul executării actului judecătoresc, măsuri care ar dovedi depunerea efortului în vederea executării efective a documentului executoriu, precum nici nu a prezentat probe care ar confirma comiterea faptei contravenționale în forma stabilită de către legiuitor, prin dovedirea fără echivoc, prin probe concludente, pertinente și utile a conjuncturii neexecutării intenționate sau eschivării de la executare a hotărârii instanței de judecată prin care s-a dispus încasarea de la Cărăuș Viorica în beneficiul Smîntînă Raisa a datorie în sumă de 8581 euro.

Așadar, prin prisma circumstanțelor dezvăluite supra, instanța de judecată conchide că, în speță, lipsește intenția directă a făptuitorului Cărăuș Viorica în comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravențional.

În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: „în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30).

La caz, instanța de judecată reține că potrivit circumstanțelor faptice, în situația în care la materialele cauzei contravenționale lipsește cu desăvârșire vreo probă precum că făptuitorul dispune de careva bunuri sau venituri, însă în mod nejustificat refuză executarea hotărârii, fie se eschivează de la achitarea datoriei, prin urmare, în speță, nu se identifică elementul esențial – intenția de eschivare sau neexecutare a hotărârii instanței de judecată, fiind astfel niște împrejurări care impun încetarea procesului contravențional din motiv că nu există faptul contravenției.

Așadar, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina lui Igor Oglinda, instanța a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute în procesul-verbal de contravenţie constatată de către agentul constatator în partea existenței laturii subiective, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție acționează principiul in dubio pro reo.

În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie.

Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

După prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, în cazul în care se constată că nu există faptul contravenției, instanţa încetează procesul contravenţional.

Cu referire la învinuirea adusă în baza art. 319 alin. (1) Cod contravențional instanța de judecată stabilește următoarele.

În conformitate cu art.8 alin.(2) din Codul contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută

de legea contravenţională.

Potrivit art.374 Cod contravențional, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, avînd ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvîrşirea contravenţiei.

În atare circumstanțe, instanța de judecată constată că în corespundere cu prevederile art.440 alin.(1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu alin.(1) al art.442 din Codul contravenţional, procesulverbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Astfel, în ședința de judecată s-a constatat că, executorul judecătoresc Marcel Mușet, deținând procedura de executare, intentată în baza documentului executoriu nr.2-306/16 din 18.04.2016 emis de Judecătoria Sîngerei, privind încasarea de la Cărăuș Viorica în beneficiul Smîntînă Raisa datoria în sumă de 8581 euro.

La 03.06.2016 a expediat în adresa debitorului încheierea nr. 180-263/2016 din 25.05.2016 prin care a stabilit datoria de 8581 euro cu obligarea acesteia de a se prezenta la 17.06.2016 ora 11:00 la biroul executorului judecătoresc pentru declararea tuturor veniturilor, drepturilor de creanță deținute precum și bunurile deținute inclusiv cele care se află în proprietate comună pe cote-părți, în devălmășie sau care sînt gajate precum și locul aflării lor. Deși încheierea a fost recepționată la 03.06.2016, debitorul nu s-a prezentat la biroul executorului judecătoresc. Ulterior, fiind citat pentru a se prezenta.

Totodată, cum reiese din materialele prezentate de către executorul judecătoresc Marcel Mușet, la data de 11.04.2017, 19.04.2017, debitorul și-a luat angajamentul de a achita datorie în etape.

La 25.03.2019 debitorul prin cerere aconfirmat datoria restantă în sumă de 1592 euro și solicită achitarea acesteia după un grafic. Ulterior la 24.02.2021 a semnat pentru achitarea datorie după un alt grafic propus de aceasta.

La 09.02.2023 debitorul Cărăuș Viorica a fost citată pentru a se prezenta la biroul executorului judecătoresc dar citația a fost restituită cu mențiunea plecată.

Cu privire la respectarea dreptului la apărare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reţinut posibilitatea „părţii acuzate” (a contravenientului) de a solicita şi obţine audierea unor martori în condiţii de contradictorialitate, de a depune obiecţii, de a aduce explicaţii şi de a cunoaşte învinuirea adusă. Este dificil de a vedea în această cauză cum Cărăuș Viorica, ar fi putut să-şi exercite aceste drepturi fără a fi citat și audiat înainte de a i se întocmi actul sancționator.

În susținerea acestei poziții, instanța de judecată reține, că potrivit principiului in dubio pro reo, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie considerate ca fiind în favoarea persoanei învinuite.

Or, aceste dispoziţii legale asigură respectarea dreptului la apărare al făptuitorului, iar potrivit art.381 alin.(4) din legea menţionată, autoritatea competentă să soluţioneze cauza

contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Astfel, instanța de judecată reține că art.319, alin. (1) sancționează fapta, adică acţiunile (inacţiunile) persoanelor care, fără motive întemeiate, nu îndeplinesc cerințele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau împiedică executarea documentului executoriu.

Instanţa reţine că în pofida prevederilor legale, în procesul-verbal cu privire la contravenţie nu este indicat prin ce acţiuni concrete s-a manifestat fapta comisă de Cărăuș Viorica, fiind expuse doar indiciile calificative ale elementelor contravenţiei imputate.

În acest context, instanța reține că latura subiectivă a contravenției prevăzută la art.319 Cod contravențional se realizează prin intenţie directă sau indirectă. În ambele cazuri făptuitorul îşi dă seama că acţiunea atinge atât interesul public, cât şi drepturile, interesele ocrotite prin lege ale persoanelor fizice şi juridice şi creează o stare de pericol pentru buna desfăşurare a activităţii autorităţilor publice şi a administraţiei publice în care activează persoana cu funcţii de răspundere. Obiectul juridic nemijlocit îl constituie relaţiile sociale referitoare la buna desfăşurare a activităţii de serviciu a organelor administraţiei publice, organelor de drept şi a altor organe de stat.

Latura obiectivă a contravenţiei se realizează prin acţiune sau inacţiune. Acţiunea se manifestă prin neîndeplinirea cerinţelor executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau împiedicarea executării documentului executoriu, care se exprimă oral sau în scris, iar inacţiunea persoanei poate fi exprimată oral sau în scris şi prin neîntreprinderea acţiunilor necesare pentru executarea hotărârii judecătoreşti, considerând că hotărârea nu este corectă, etc.

În respectivul caz, instanţa de judecată stabileşte că, executorul judecătoresc nu a prezentat careva mijloace de probă din care ar rezulta cu certitudine că, Cărăuș Viorica la data de 28.02.2023, nu a îndeplinit cerințele concrete ale executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare, or ultimul nici nu a fost citat de către executorul judecătoresc la acea dată.

Instanța a constatat că, executorul judecătoresc nu a prezentat suficiente dovezi că a întreprins alte măsuri de executare pe parcursul anului 2022-2023, spre exemplu, efectuate vizitei la domiciliul contravenientului, luarea de declarații ce ar confirma faptul că Cărăuș Viorica se eschivează de executarea documentul executoriu.

Mai mult ca atât, instanța reține că, procesul-verbal cu privire la contravenție în privința lui Cărăuș Viorica este întocmit la 28.02.2023 și expediat pentru examinare în instanța de judecată la 18.08.2023, iar executorul judecătoresc nu a prezentat dovada măsurilor întreprinse în intervalul de timp menționat.

Reieșind din faptul că, la caz lipsesc careva probe ce ar fi confirmat existența faptului contravenției imputate în acțiunile făptuitorului, instanța de judecată ajunge la concluzia de a înceta procesul contravențional pornit în privința lui Cărăuș Viorica și în baza art.319 alin.(1), Cod contravențional, din motivul inexistenței faptei contravenționale.

Instanța de judecată în concluzie reiterează că, din materialele cauzei nu se confirmă faptul comiterii de către debitorul Cărăuș Viorica a contravențiilor imputate de către executorul judecătoresc Marcel Mușet, astfel de probe nefiind prezentate nici în ședința de judecată, fapt ce denotă că, la caz lipsește faptul contravenției.

În conformitate cu art. 461, 462 din Codul contravenţional, instanța de judecată,-

H o t ă r ă ș t e :

Se încetează procesul contravențional intentat de către agentul constatator - executorul judecătoresc Mușet Marcel în baza procesului-verbal cu privire la contravenţie nr.180-72r/2023, întocmit la 28 februarie 2023, privind constatarea săvârșirii faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de art. 318 alin. (1) și 319 alin. (1) Cod contravenţional de către Cărăuș Viorica, din lipsa faptului contravenţiei.

Hotărârea cu drept de recurs în Curtea de Apel Bălţi în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei).

Preşedintele ședinței,
Judecătorul Adrian Clevada